

عنوان مقاله:

تبیین رابطه میان میزان استفاده عابرین پیاده از فضاهای شهری با میزان همپیوندی فضاها و کاربری های تجاری_ خدماتی (نمونه موردی: محله چوستدوزان تبریز)

محل انتشار:

مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری، دوره 8، شماره 31 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حسین باباپورفاتی - گروه شهرسازی، دانشکده هنر، معماری و شهرسازی، واحد نجفآباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجفآباد، ایران

کیومرث حبیبی - دانشیار مهندسی شهرسازی دانشگاه کردستان

شیرین طغیانی - گروه شهرسازی، دانشکده هنر، معماری و شهرسازی، واحد نجفآباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجفآباد، ایران

فرشته احمدی - گروه شهرسازی، دانشکده هنر، معماری و شهرسازی، واحد نجفآباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجفآباد، ایران

خلاصه مقاله:

پی بردن به اینکه شدت و میزان استفاده از هر یک از فضاهای شهری توسط شهروندان به چه نحوی است، می تواند طراحان، برنامه ریزان و مدیران شهری را در جهت دستیابی هرچه دقیق تر به اهدافشان یاری نماید در این پژوهش که در منطقه ۴ شهر تبریز، محله چوستدوزان صورت پذیرفته است، جهت دستیابی به هدف فوق با استفاده از روش چیدمان فضا [۱]، مشاهده مواجهه ای و رگرسیون [۲]، مدلی جهت پیش بینی حجم عابر پیاده در فضاهای شهری ارائه شده است. چیدمان فضا می تواند تردد عابریاده در معابر را به طور نسبی تعیین کند، ولی در ارائه تعداد و مطالعه تاثیر هرکدام از متغیرها به طور مستقل و یا توأم با سایر متغیرها ناتوان است؛ لذا برای این منظور از روش رگرسیون که ابزاری در زمینه مدل سازی می باشد استفاده شده است. یکی از مواردی که در اکثر پژوهش های مدل سازی لازم است، داشتن تعداد مناسبی داده واقعی از متغیر (و یا متغیرهای) هدف می باشد؛ برای این منظور از طریق روش مشاهده مواجهه ای، تعداد عابرین پیاده که متغیر هدف در این پژوهش می باشد، در تعدادی از معابر محدوده مطالعاتی (نمونه آماری) ثبت گردید. در این پژوهش که به بررسی میزان تاثیر دو پارامتر هم پیوندی و تعداد کاربری های تجاری در پیش بینی تعداد عابر پیاده پرداخته شد، نشان داده شد که تاثیر همزمان دو پارامتر مذکور در پیش بینی تعداد عابر پیاده نتیجه بهتری نسبت به تاثیر هر کدام از پارامترها به تنهایی در پیش بینی تعداد عابر پیاده دارد، بطوریکه ضریب همبستگی میان دو پارامتر هم پیوندی و تعداد کاربری های تجاری به طور همزمان با تعداد عابر پیاده، ۷۳۶/۰ و ضریب همبستگی میان متغیرهای هم پیوندی و تعداد کاربری تجاری به طور مجزا با تعداد عابر پیاده به ترتیب، ۴۵۳/۰ و ۵۸۷/۰ می باشد. در نهایت خلاصه یافته های پژوهش حاضر در قالب یک مدل پیشنهادی ارائه شده است که می تواند حجم عابر پیاده را در فضای شهری با دقت مناسبی پیش بینی نماید. [۱] Regression [۲] Space syntax

کلمات کلیدی:

چیدمان فضا، رگرسیون، عابر پیاده، فضای شهری، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1909769>

